

значение има *прочитамъ* отъ-четъ, друго-*дочитамъ*, друго-*зачитамъ*, *изчитамъ*, *отчитамъ*. Тъй ще бжде и *задръжамъ* отъ *дръжѣхъ*, както и съ всички други.

Като изговаряме глаголътъ *четъ* съ предлогътъ *про* (прочитамъ), този послѣднийтъ дава таквозъ едно значение на дѣйствието то, като че го кара да се промъкни, да се пронижи презъ други нѣкой предметъ. Въ глаголътъ *дочитамъ* представка та *до* му дава друго значение отъ горното: тя показва че дѣйствието то (четенето) ще се свърши до крайтъ. И тъй, тя има туй свойство, това значение, да показва крайна та точка до която треба да дойде сѣко едно дѣйствие, което се е започнало съ цѣль да постига нѣщо си.

Бийхъ.

Като изговаряме глаголътъ *бийхъ*, умътъ, както на дѣецътъ тъй и на зрительтъ, мисли друго, вторачва се и се обръща къмъ една посока, въ която требаше да види той какъ става дѣйствието (биение то): съ прѣчка ли или съ друго нѣщо, силно ли или полегка, и какво впечатление му правяше то, съ една дума да види и разбере чрезъ глаголътъ *биха* само бой, много или малко, и нищо повече. Но не е се сжщо то, като стане глаголътъ предложень, като приеме *представка*. Да положимъ че се изрече съ предлогътъ *у*, така: *убивамъ*; тукъ умътъ и внимание то, както на самийтъ дѣецъ, тъй и на зрительтъ, проумѣватъ друго нѣщо, обръщатъ се на друга страна, зематъ друго направление, друга посока; първа та форма *бийхъ* даваше да се разбере че битийтъ и слѣдъ